

dobil, in o kakem izvodu ni bilo sledu. Šele lani smo dobili dokaz, da se je res tiskal prevod prorokov v latinici. Tak izvod je našel v samostanu Schlägl na Gorenjem Avstrijskem samostanski knjižničar P. Gottfried Vielhaber, in na zadnje je dobil knjigo v roke prof. Jagić, ki jo je že lani opisal v »Anzeigerju« dunajske akademije (fil-hist. odd., XXXIII. letnik, 1896, št. V.—VII, str. 16—29); sedaj pa je izdal celo delo na novo.

Izvirnik, katerega sem imel mnogo v rokah, ker sem pomagal prof. Jagiću pri korekturi, je lepo tiskan; knjiga je bila prvotno vezana v slabe platnice iz svinjskega usnja, sedaj pa je na novo vezana in ima — naslovnega lista ni! — 136 listov, ki so pa tu in tam napačno numerirani. Oblika je »mali folio«, in vsaka stran šteje 49—51 vrst. Inicijalke so lepo okrašene, ilustracij pa (o katerih gl. nekoliko »Zv.« št. 3. l. 1896.) je dvajset. Vsaki prorok ima vsaj eno sliko, Jeremija in Ezechiel po dve, Daniel pa tri. Da je ta izvod identičen z izdajo, ki se je tiskala 1564. l. v Tübingi, to nam priča mimo drugih dokazil tudi slovenska »Cerkovna ordnina«, ker se tisk in inicijalke v obeh popolnoma strinjajo.

Ker se odlikuje jezik z velikim besednim zakladom in z redkimi slovniškimi oblikami — pisano je v čakavskem narečju, ki se govori še dandanes v Istri — se je odločil Jagić, da priredi novo izdajo. V tekstu ni ničesar predruščil, samo, da je uporabil novi pravopis in sicer: č za ts, é za ch, ě za chi, š za ff, ž za s, s za β ali sz, c za cz, j za y, j za j. Kjer je izpuščena jotacija, ki je v originalu zaznamovana s cirkumfleksom (*ñ*), jo je Jagić nadomestil, zato pa dotično črko pisal kurzivno. Kar je dodal, je v okroglih oklepajih (), kar se naj izpusti, v oglatih []. Prvo poglavje proroka Isaije je tiskano v originalnem pravopisu.

Prelagalec, oziroma prelagalci — bilo jih je več! — niso znani; brezdvomno so bili Hrvatje iz Istre ali Dalmacije, ki so poznali dobro glagolsko slovstvo, ker se nahaja v knjigi dokaj besed iz starih glagolskih del n. pr. blagdan, blagoslov, idol, licemer, milosrdje, preljubodejnik, pristolje, spasenje, trpeza, vsadnik, žrtva itd. Na mnogih mestih prelagalec ni umel nemškega teksta in ga je potem tudi napačno prevedel, za kar imamo nekaj drastičnih dokazov: Ezech. 24.5: das Beste der Herde: najbolje do ognišča, kjer ni razumel besede »Herde«; za »Tauben« je čital »Trauben« in prevedel »Kako grozde« (Hos 9. 10.) Ker mnogokrat kake rečenice ni razumel, jo je prevedel dobesedno, n. pr. Is. 52. 2: »mache dich aus dem Staube« — »dvigni se iz praha«; Jerem. 37. 17: »vorhanden«: »pred rukami«; Dan. 8. 25: »wird sich auflehnen«: »hoče se gori nasloniti — i. dr.

Nova izdaja prof. Jagića je jako lepa in bode nudila s svojim velikim besednim zakladom obilo žetev za hrvaški besednjak, katerega znatno obogati.

Fr. Vidic.

»Towarzystwo ludoznawcze«, poljsko narodopisno društvo, ki je bilo osnovano v Lvovu pred tremi leti ter se peča z narodopisjem poljskim in v obče slavjanskim, izdaje poseben časopis, »Lud«, v katerem objavlja rezultate svojega raziskovanja. »Lud« je ob enem prvi poljski časnik, ki je stopil — in sicer iz lastne inicijative — z našim listom v zameno.

